

вероятността за съхранена информация, съотнасяща се с нея. Информация, според която „честа Света гора“ е битуващ образ във фолклорното съзнание в съответствие с конкретния факт за съществуването на Малка Света гора край Сливен.

От изложеното до тук е ясно, че макротопонимът Малка Света гора е определящ за пространствената организация в Сливенската планина с подчертан сакрален контекст. В усвояването на пространството ѝ и превръщането му в етнокултурно пространство активно участват наследените и съхранени във фолклорната история знания, представи и вярвания, съотнасящи се с функциониралите аязми като основен белег за сакралност, оказал се може би и решаващ за изграждането на култовия комплекс, който преосмисля и възпроизвежда тази сакралност.

В реалното пространство на Сливенската планина, заемайки главно южното ѝ подножие, Малка Света гора очертава първото ниво от вертикалата ДОЛУ-ГОРЕ, по която се осъществява преосмислянето на природното в етнокултурно пространство.

Определящо в този процес е, че пространството и неговите компоненти са основен „език“ във фолклорната история. Със специфично присъствие в това отношение са онези обекти, които са загубили своята фактическа функционална културна стойност, но имат място в пространството именно заради съхраненото знание за тях, което се превръща в един от компонентите на възпроизвеждащата се по-нататък културно-историческа информация.

Именно знанието за такива обекти „организира“ второто ниво в пространството на Сливенската планина. Това знание е обвързано и с конкретното им място в реалното пространство.

Както отбелязват Вл. и К. Шкорпил: „В Сините камъни“ до Сливен личат остатки от цял ред едновременни укрепле-